ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 11

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3759. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 1023, 2190 κλπ.».. 1
Νόμος 3760. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως»..... 2
Νόμος 3761. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, τοῦ νόμου 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀσφαλίσεως κλπ.»..... 3
Νόμος 3762. Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων». 4
Νόμος 3763. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925' περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων μεταλλευτικῶν νόμων»..... 5
Νόμος 3781. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Μαΐου 1926 «περὶ ἀμνηστείας ἀδικημάτων τινῶν»..... 6
Νόμος 3785. Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1925 Ν.Δ. «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν διατελούντων ἐκτὸς ὑπηρεσίας κλπ.»..... 7
Νόμος 3786. Περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας..... 8
Νόμος 3787. Περὶ ἀποσπάσεως τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας καὶ προσκολλήσεως αὐτῆς εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας..... 9

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 27)1)1927 Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 4)4)1924 «περὶ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Διευθύνσεως τῶν τελωνείων καὶ τελων. περιφερείας Πειραιῶς κλπ. καὶ καθορισμοῦ προσωπικοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν κλπ.»..... 10
Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ὀκταώρου εἰς τὰ ἀλαντοποιεῖα..... 11

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 1023, 2190 κλπ.».

Νόμος 3759.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 1023, 2190 κλπ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 259 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 1023, 2190 κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν Ν. Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Ν. Διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως», β') τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ὑπὸ στοιχεῖον ΚΣ' τῆς 10 Νοεμβρίου 1927 συνεδριάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1926 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 1023, 2190 κλπ.» τροποποιηθὲν ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ εἶνε ἀπολύτως ἄκυρος πᾶσα συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις αὔξησις τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

2. Εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ αὐξήσεις τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου.

α') Ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦνται δι' εἰσφορᾶς εἰς εἶδος.

β') Ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦνται εἰς ἐκτέλεσιν συμβάσεων μετὰ τοῦ Δημοσίου.

γ') Τῶν Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, παρεχομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

δ') Τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, παρεχομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἀσφαλίσεων.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων

παρά τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας συντομευθῇ ἡ παραταθῇ ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἢ οἱαδήποτε τροποποιηθῇ ἡ ἀπαγόρευσις.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν ἑταιρειῶν ἐχουσῶν καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον κατώτερον τῶν 15.000.000 δραχ.

Κατ' ἐξαίρεσιν εἰς πόλεις ἐχούσας κάτω τῶν 30 χιλιάδων κατοίκων πληθυσμὸν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν μὲ μετοχικὸν κεφάλαιον τοὐλάχιστον τῶν 5 ἑκατομμυρίων ἀπαγορευομένης τῆς συστάσεως καταστημάτων εἰς ἄλλας πόλεις ὡς καὶ τῆς ἀποδοχῆς καταθέσεων πέραν τοῦ διπλασίου τοῦ Μετοχικοῦ των.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς: «2. Ἡ πρόσκλησις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περιλαμβάνουσι τοὐλάχιστον τὸ σύνημα, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδρίας ὡς καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐν σαφηνείᾳ τοιαύτῃ ὥστε νὰ συλλαμβάνεται ἐν ἐμφανεῖ θέσει τοῦ καταστήματος τῆς Ἑταιρείας καὶ δημοσιεύεται διὰ μιᾶς τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἑταιρείας, ὡς καὶ διὰ μιᾶς τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων καὶ εὐρύτερον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κυκλοφορουσῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων ἢ οἰκονομικῶν ἐφημερίδων τοὐλάχιστον ἑβδομαδιαίων».

2. Ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου αἱ λέξεις «βασιλικαὶ ἀδειαι» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «ἀπόφασις».

3. Ἐξ ἃς περιπτώσεις ὑπὸ τῶν νόμων 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» καὶ 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ἀπαιτεῖται ἔκδοσις Διατάγματος Διοικητικοῦ περιεχομένου κυρωτέου ἐφεξῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας δημοσιευομένη διὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὡσαύτως ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις αἱ λέξεις «ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας» ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ «Ὑπουργὸς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας».

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν δύο ἀκολούθων ἐδαφίων:

2. Αἱ ἀσκοῦσαι τὸν κλάδον πυρὸς ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι δέον νὰ ἔχωσι κατατεθειμένην εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 7—10 τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἥμισυ τῶν ἀσφαλίστρων ἑνὸς ἔτους, ἤτοι τῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλίστρων τοῦ προηγουμένου ἔτους, συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν ἰσολογισμὸν ἢ κατάστασιν ἐργασιῶν.

3. Ἡ τοιαύτη διάθεσις γίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας».

2. Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐγγύησις τοποθετουμένη ἀσφαλιστικῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 7—10 τοῦ παρόντος νόμου ἀποτελεῖται ἐκ δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑταιρεία ἔχει κλείσιμον τοῦ ἑνὸς κλάδου ἀσφαλείας καὶ ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐφ' ὅσον ἡ Ἑταιρεία ἀσκεῖ ἕνα μόνον κλάδον.

2. Οἱ ἀντιπρόσωποι μεσιτῶν Ἀγγλικῶν Λόϋδ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀσφαλιστικὴν τοποθέτησιν ἐγγυήσεως ἓξ δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων.

3. Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, ἡ ὡς ἄνω ἐγγύησις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφεται πρὸ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας λειτουργίας τῆς Ἑταιρείας».

3. Τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ ἀντιπρόσωπος ὅστις δέον νὰ ἦ Ἕλλην ὑπήκοος κατοικῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπροσωπεῖ τὴν ἑταιρείαν δικαστικῶς καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέσεσιν αὐτῆς. Ὁ διορισμὸς δύο ἀντιπροσώπων παρὰ τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας ἀποκλείεται.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2120 ἐπιτροπῆς δύνανται αἱ ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν νόμων 2190, 2655 καὶ τῶν Ν. Διαταγμάτων τῆς 12 Δεκεμβρίου 1923 (ἄρθρ. 2) τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1925 (ἄρθρ. 5—9) καὶ τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 (ἄρθρα 1—3) νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νόμος 2190 περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν». Κατὰ τὴν τοιαύτην κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν καταργηθεισῶν διατάξεων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πλὴν τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 2 καὶ 3 ὅπερ διὰ τὰς ἤδη λειτουργούσας ἑταιρείας θέλει ἰσχύσῃ μετὰ τρίμηνον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κύρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακαλόπουλος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βυρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως.

Νόμος 3760

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 259 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : α') τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν Νομοθ. Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Νομοθ. διαταγμάτων ἐπειγούσης φύσεως», β') τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ὑπὸ στοιχ. ΚΣ' τῆς 10 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. συνεδριάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», ἔχον ὡς ἕπεται :

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 1023 προστίθεται γ' ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς :

3. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως Ἑταιρείας τινὸς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιοῦται νὰ ἀνακαλῇ προσωρινῶς, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἀσφαλίσεων, τὴν παρασχεθεῖσαν ἄδειαν λειτουργίας αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, ἢ νὰ ἐπιβάλῃ κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν καταθέσεων καὶ ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι περιουσίας τῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ κατασχέσεως δυναμένης νὰ γένηται καὶ μετὰ διάλυσιν ἢ πτῶχευσιν τῆς Ἑταιρείας ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1023.

2. Εἰς τὸ δ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπιχειρήσεώς τινος».

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἀσφαλίσεων, δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν νόμων 1023, 2658 καὶ τῶν Ν. Δ. τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1925 (ἄρθρα 1—3 καὶ 7 ἐδάφ. 4) τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 (ἄρθρα 4 καὶ 6) τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1926, 21 Σεπτεμβρίου 1926 κλπ., νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νόμος 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως». Κατὰ τὴν τοιαύτην κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν καταργηθεισῶν διατάξεων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθ. διατάγματος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ
Τὰ Μέλη
Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Γ. Διδάχος, Α. Πρέκας, Α. Δενδρᾶς, Α. Ἀναστασιάδης, Η. Ἀποσκίτης.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀσφαλίσεως κλπ.».

Νόμος 3761

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ συμ-

πληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τοῦ νόμου 1923 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως κλπ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 261 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τοῦ νόμου 1023 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει α) τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν Ν. διαταγμάτων τῆς Δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐπειγούσης φύσεως, β) τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ὑπὸ στοιχεῖον ΚΣΓ' τῆς 10 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. συνεδριάσεως τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρ. 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως κλπ.» ἔχον ὡς ἕπεται:

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς εἰδικὸν τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, φέρον τίτλον «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» ἢ ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον τοῦ παραρτήματος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίζονται ὑποχρεωτικῶς ὡρισμέναι δημοσιεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. Τὸ εἶδος τῶν δημοσιεύσεων τούτων, ὁ χρόνος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁ τρόπος τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορισθήσονται διὰ διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 43 τοῦ νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν προστίθενται τὰ ἑξῆς: ὡς καὶ τὸ διαθέσιμον συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ προκῦπτον ἀπόθεμα συναλλάγματος παρ' αὐτῇ ἢ τὰ ξένα νομίσματα κεχωρισμένα κατ' εἶδος μετὰ τῆς μέσης τιμῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ὡς ἄνω νόμου προστίθεται 12 ἐδάφιον ἔχον οὕτω. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖος τύπος καταρτίσεως ἰσολογισμοῦ καὶ λογιστικῶν καταστάσεων τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ὡς καὶ εἰδικὸς τύπος λογιστικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργασιῶν τῶν ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ἢ νὰ ὁρισθῇ ὅτι ὡρισμένα κονδύλια τοῦ ἰσολογισμοῦ ἢ τῶν καταθέσεων τῶν ὡς ἄνω ἑταιρειῶν ἀναγράφονται κεχωρισμένως τῶν λοιπῶν καὶ καθ' ὡρισμένον τρόπον.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 1023 προστίθενται τέταρτον καὶ πέμπτον ἐδάφια ὡς ἑξῆς:

4. Ἀπαγορεύεται ἡ παρ' ἀσφαλιστικαῖς ἐπιχειρήσεσι μὴ λειτουργούσαις νομίμως ἐν Ἑλλάδι ἀσφάλισις ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον ἀκινήτων ἢ προϊόντων ἐγχωρίων παραγωγῆς ἢ κατασκευῆς κατὰ κινδύνων ὑποκειμένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς πραγματοποίησιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσας ἡμεδαπὰς ἢ ἀλλοδαπὰς ἐμπορικάς, τραπεζιτικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ ἐνεργῶσιν ἀσφαλίσεις ὁπωσδήποτε ἢ καὶ νὰ δέχωνται ἐπὶ οἱῳδήποτε σκοπῷ ἀσφαλιστήρια ἐκδεδομένα κατὰ παράβασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου προστίθεται τέταρτον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς.

4. Ὅστις παραβιάζει τὰς ἐν ἄρθρῳ 32 ἀπαγορεύσεις.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τέταρτον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς.

Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἐνιαῖος τύπος ὑποβολῆς τῶν ὡς ἄνω στοιχείων περὶ τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 5.

1. Τῶν συνιστωμένων Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ πρὸς διαπραγμάτευσιν αἱ μετοχαὶ καὶ αἱ ὁμολογίαι ἐφ' ὅσον ἔχουσι καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τοὐλάχιστον πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἔχουσι δημοσιεύσει ἀπὸ τῆς συστάσεως των τρεῖς ἐτησίους ἰσολογισμοὺς ἢ ἐφ' ὅσον ἔχουσι καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τοὐλάχιστον δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ δημοσιεύσει ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἕνα ἐτήσιον ἰσολογισμόν.

2. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συσταθείσας ἑταιρείας ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 1368.

3. Οἱ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1924 Ν. διατάγματος ἀπεσπασμένοι τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεώς των θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ἐπίδομα αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον 3 τοῦ ἄρθρου 19 περίοδος τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 1023 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Γραμμάτιον καταθέσεως παρὰ τῷ ταμείῳ Παρακατάθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν πέντε χιλιάδων ὡς τέλος ἐγκαταστάσεως τῆς Ἑταιρείας». Τὸ πέμπτον τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποδίδεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεων, τὸ δ' ἀπομένον ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον.

2. Πᾶσα αἴτησις ἑταιρείας περὶ εἰσαγωγῆς τῶν μετοχῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δρ. 5 χιλιάδων. Τὸ τρίτον τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποδίδεται εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Χρηματιστηριακοῦ συμβουλίου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ δ' ἀπομένον ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον.

Ἄρθρον 7.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται νὰ διορισθῶσι μέχρι 10 τὸ πολὺ μεσῖται τοῦ Χρηματιστηρίου ἐκ τῶν διατελεσάντων μεσιτῶν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 23 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐχόντων ἡλικίαν τοὐλάχιστον 40 ἐτῶν. Διὰ τούτους δὲν ἀπαιτοῦνται ἕτερα προσόντα, ὑποχρεουμένους νὰ καταθέσωσι τὴν ἐγγύησιν αὐτῶν καὶ διὰ Τραπεζιτικῆς ἐπιστολῆς.

Ἄρθρον 8.

Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας ἀσφαλίσεως, δύνανται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον νόμος 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως.» Κατὰ τὴν τοιαύτην κωδιοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν καταργηθεισῶν διατάξεων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
(Ὑπογραφή)

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
(Ὑπογραφαί)

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(4)

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων».

Νόμος 3566

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων» ἔχον ὡς ἑπεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς περὶ κυρώσεως τῶν ἐπὶ δικτατορίας ἐκδοθέντων Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, πρὸ τάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1926 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων», ὡς τοῦτο ἐπετροπεύθη ὑπὸ τῆς ρηθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδαφ. 3 τῆς «περὶ ἐτησίων συνδρομῶν τῶν μελῶν τῶν Ἐπιμελητηρίων» παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ]τος τῆς 2 Νοεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 «περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1863 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ.» δι' ἧς ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρ. 30 τοῦ νόμου 184, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ καταβαλλομένου τέλους ἐπιτηδεύματος ὡς ἕπεται:

Τέλος ἐπιτηδεύματος			Συνδρομὴ Ἐπιμελητηρίου	
Δραχμαὶ	100—	600	δραχμαὶ	50
»	900		»	100
»	1800		»	150
»	2700—	5400	»	300
»	6300—	9000	»	500
»	10000—	16000	»	600
»	17000—	20000	»	800

Διὰ τοὺς καταβάλλοντας ὑπὲρ τὰς 20.000 καὶ πρὸν καθαρᾶς προσόδου δ' κατηγορίας ἡ ἐτησία ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνδρομὴ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 1000, καὶ ποσοστὸν 2 ο]ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου φόρου.

Αἱ συνδρομαὶ αὗται ἰσχύουν διὰ τοὺς ἐν τῇ ἑδρᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμά των, ἐλαττοῦνται δ' εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας, ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δύνανται αἱ ὡς ἄνω συνδρομαὶ νὰ αὐξηθῶσι μέχρι τοῦ διπλασίου ἢ νὰ ἐλαττωθῶσι μέχρι τοῦ ἡμίσεος.

Ἡ αὔξησις ἢ ἐλάττωσις δύναται νὰ ἀφορᾷ ἅπασας ἢ τινὰς τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων κλάσεων.

Οὐδέποτε ὅμως ἡ αὔξησις δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 1500 δραχμ. προκειμένου περὶ τῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν 900 δραχμῶν διὰ τὰ λοιπὰ Ἐπιμελητήρια.

Ἐπὶ ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς ὑπόκεινται ἅπαντες οἱ ὁμόρρυθμοι, δὲν δύνανται ὅμως τὸ σύνολον τῶν παρ' αὐτῶν καταβαλλομένων συνδρομῶν νὰ ὑπερβῇ τὰς 2000 δραχμὰς παρ' ἑκάστου ἑταίρου.

Ἡ καταβολὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ οἰκεῖα Ἐπιμελητήρια, ἐκδιδοντα διπλότυπον ἀπόδειξιν, ἄνευ τῆς προσαγωγῆς τῆς ὁποίας οἱ οἰκεῖοι οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐκδίδωσιν ἄδειας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.

Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται οἱ δημόσιοι ταμίαι καὶ εἰσπράκτορες, ὅπως πρὸ πάσης εἰσπράξεως τοῦ τέλους ἐπιτηδεύματος ἢ τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου δ' κατηγορίας ζητοῦσι τὴν προσαγωγὴν τῆς σχετικῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως τοῦ οἰκείου Ἐπιμελητηρίου περὶ τῆς καταβολῆς τῆς ἐτησίας συνδρομῆς. Ἐν περιπτώσει μὴ προσαγωγῆς τοιαύτης ἀποδείξεως ὑποχρεοῦνται οἱ δημόσιοι ταμίαι καὶ εἰσπράκτορες ὅπως συνεισπράττωσι τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐτησίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἡ οὕτως εἰσπραττομένη συνδρομὴ εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰσπρακτέων ὑπὸ τὸν τίτλον «τρεχούμενος λογαριασμὸς «Ἐπιμελητηρίου.....» καὶ ἀποδίδεται ἀμέσως εἰς τὸ δικαιοῦχον Ἐπιμελητήριον μετὰ κατάστασιν ἐμφανούσης τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ καταβάλλοντας.

Κατὰ Δ]βριον ἑκάστου ἔτους τὰ Ἐπιμελητήρια διαβιβάζουσιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ταμίας τοῦ Κράτους πίνακας ἐμφαίνοντας τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν μὴ καταβαλόντων τὴν συνδρομήν των μελῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, οἱ δὲ Ταμίαι ὑποχρεοῦνται εἰς ἔκδοσιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων μὲ ηὐξημένας τὰς συνδρομὰς κατὰ 10 ο]ο ἅπαξ καὶ εἰσπράττονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ δημόσια ἔσοδα συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Ἐκ τῶν οὕτω εἰσπραττομένων τὸ μὲν ἐπὶ πλέον 5 ο]ο κατανέμεται μεταξὺ τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὸ τὸν ὡς ἄνω τίτλον «τρεχούμενος λογαριασμὸς Ἐπιμελητηρίου....» εἰς ὃ ἀποδίδονται ἀμέσως.

Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων, Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων, πάσης ἄλλης σχετικῆς προηγουμένης διατάξεως καταργουμένης.

Ὅταν ἡ περιφέρεια τοῦ Ἐπιμελητηρίου περιλαμβάνῃ πλείονας πόλεις ἀποτελούσας κέντρα Ἐμπορίου ἢ Βιομηχανίας, δύναται διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ συνιστῶνται ἐν αὐταῖς περιφερειακὰ Ἐπιμελητήρια ἔχοντα ὡς δικαιοδοσίαν τὰ καθοριζόμενα ἀντικείμενα ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 1, 3, 4, 5, 6, 8 καὶ 13 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 184.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου Διατάγματος ἐπεκτείνονται αἱ ἁρμοδιότητες τῶν περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν λοιπῶν ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 184.

Τὰ περιφερειακὰ Ἐπιμελητήρια ἀποτελοῦντα ἴδια νομικὰ πρόσωπα ἔχουν ἰδίαν διοίκησιν καὶ ἰδίους πόρους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων.

Διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τοῦ περιφερειακοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ περὶ συνδρομῶν τῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐπιμελητηρίου διατάξεις.

Ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων ὡρισμένον ποσοστὸν κατ' ἔτος δύναται νὰ διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μὴ δυνάμενον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ὑπερβῇ τὰς 40]00 τῶν ἐσόδων τοῦ περιφερειακοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ νόμος 2494 «περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1863 κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ ἡμιεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καταβάλλουσι τὰ μὲν κεντρικὰ καταστήματα αὐτῶν ἐτησίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας ὁρίζεται ὡς ἑξῆς: 0.20 δραχμὰς ταῖς χιλίαις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ τῆς Ἑταιρείας, ἐφόσον ταῦτα ἀνέρχονται μέχρι δραχ. 5.000.000, τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ ποσὸν τοῦτο κεφάλαιον καὶ τακτικὸν ἀποθεματικὸν ὑποβάλλεται εἰς 0.15 ταῖς χιλίαις μέχρι 15,000.000, 0.10 ταῖς χιλίαις ἀπὸ 15.000.000 μέχρι 30,000.000 καὶ 0.05 ταῖς χιλίαις ἀπὸ 30,000.000 καὶ ἄνω.

Πᾶν κλάσμα ἑκατομμυρίου ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον λογίζεται ὁλόκληρον ἑκατομμύριον. Τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν τὰ ἐδρεύοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καταβάλλουσιν ὡς ἐτησίαν συνδρομὴν τὸ πέμπτον τοῦ ποσοῦ ἐτησίας συνδρομῆς τοῦ κεντρικοῦ αὐτῶν καταστήματος.

Τὸ ποσὸν ἐτησίας συνδρομῆς τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν δύναται διὰ Δ]τος τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ ἐκδιδ. μένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ἐπιμελητηρίου ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου καὶ νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος μέχρις ἀνωτάτου ὁρίου τῶν μὲν Κεντρικῶν Καταστημάτων αὐτῶν δρ. 8,000, τῶν δὲ Ὑποκαταστημάτων δραχ. 1000.

Τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων καταβάλλουσι τὰ μὲν Ὑποκαταστήματα ἢ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα αὐτῶν ὡς ἐτησίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐδρεύουσι, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τέλος ἀδείας ἐπιτηδεύματος αὐτῶν, τὰ δὲ πρακτορεῖα αὐτῶν, ὑποπρακτορεῖα κλπ. τὸ ἥμισυ.

Αἱ διατάξεις τῶν δύο τελευταίων παραγράφων τοῦ τροποποιουμένου νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐκθέσεις πραγματογνωμοσυνῶν τῶν Ἐπιμελητηρίων, διενεργηθεισῶν συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐγκεκριμένον κανονισμὸν πραγματογνωμοσύνης, κέκτηνται νομικὴν ἰσχὺν ἁπλοῦ τεκμηρίου.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις περὶ διαιτησίας τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπεκτείνονται καθ' ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων,

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νομ. Δ]τος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις περὶ διαιτησίας, πραγματογνωμοσύνης καὶ δειγματοληψίας τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐπεκτείνονται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων».

Ὡς ἄρθρον 5ον τίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1929 αἱ ὑπὲρ τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν ἀφ' ἑτέρου Ἐπιμελητηρίων ἐτήσιαι συνδρομαὶ τῶν μελῶν αὐτῶν ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς αὐτῶν καθορίζονται διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν Ἐπιμελητηρίων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Δ. τῆς 2)11)23 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 184 κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Δύναται διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἐπιβληθῶσιν ὑπὲρ ἀνεγνωρισμένων Ἑλληνικῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ καὶ ὑπὲρ ὀργανισμῶν προωρισμένων νὰ διευκολύνωσι τὴν εἰς Ἑλλάδα κάθοδον ξένων ἐπισκεπτῶν, πρόσθετον τέλος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐνεργουμένων πράξεων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὁρίζεται τὸ ποσοστὸν τοῦ τε ἐξαγωγικοῦ καὶ τοῦ προσθέτου προξενικοῦ τέλους, αἱ προξενικαὶ περιφέρειαι ἐν αἷς θὰ ἐπιβάλληται τοῦτο, ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως, ὡς καὶ ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς

καταβολῆς εἰς τοὺς δικαιούχους ὀργανισμούς. Τὸ ποσοστὸν δύναται νὰ ποικίλλῃ κατὰ προξενικὰς περιφερείας. Τὸ ἐκ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους εἰσπραττόμενον ποσὸν τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ κατανέμεται εἰς τοὺς δικαιούχους ὀργανισμούς, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ Δ) τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ τῶν Προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Οἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀργανισμοὶ διευκολύνσεως καθόδου ξένων εἰς Ἑλλάδα ἱδρύονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐν οἷς καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. Πεφάνης

---

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων».

Νόμος 3.63

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν κάτωθι νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας ὡς ἑπεται:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ κατωτέρω ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 262 τῆς 13ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 255 φύλ. Ἐφημ. Κυβερνήσεως τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ θεωροῦνται ἔγκυροι πᾶσαι αἱ πράξεις αἱ γενόμεναι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Γ' τῆς 27 Αὐγούστου 1927 συνεδρίασιν αὐτῆς «περὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῆς Δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως», καὶ 2) τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΚΖ' τῆς 11 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. συνεδρίασιν αὐτῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 255 τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διατυπωθὲν ὁριστικῶς ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 30 ἐδάφ. β' τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' περὶ μεταλλείων, ἀντικαθίσταται οὕτω «ἂν μὴ γένηται πλειστηριασμὸς ἢ ἂν ὁ γενόμενος δὲν ἐπήγειρε τὴν πώλησιν τοῦ Μεταλλείου, τοῦτο παραχωρεῖται εἰς τὸν πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἐκπτώσεως πρῶτον αἰτητὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ παρόντος νόμου, ἐλεύθερον παντὸς βάρους καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὡς ἐκ τοῦ τέως κυρίου ὑποχρεώσεως.

Οὐδεμία ἀφείλεται εἰς τὸν τέως παραχωρησιοῦχον ἀποζημίωσις διὰ τὰ ὑπόγεια ἔργα. Ὡς πρὸς τὰς ἐγκαταστάσεις ἐπιφανείας, ἐφ' ὅσον ἤθελον χρησιμοποιηθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων

Πᾶσα ἀξίωσις περὶ ἀποζημιώσεως παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἐγκαταστάσεως.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ δι' ἐκπτώσεις ἀπαγγελθείσας ἤδη εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος τῶν πρὸ τούτου ἰσχυσάντων νόμων ΧΗ', ΣΚΗ' καὶ ΒΤΟ' ἑρμηνευομένων διὰ τοῦ παρόντος ὑπὸ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἔννοιαν καὶ ἀναγνωριζομένων ἰσχυρῶν τῶν δοθεισῶν μεταγενεστέρων παραχωρήσεων ἐπὶ τῶν μεταλλείων τούτων.

Ἐπίσης τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ περίπτωσιν καθολικῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ ὅλου χώρου μεταλλείου ἢ τμήματος αὐτοῦ.

Δὲν ἐπιτρέπονται προσφυγαὶ κατ' ἀπαγγελθεισῶν ἐκπτώσεων ἀπὸ κυριότητος μεταλλείων λόγῳ μὴ κοινοποιήσεως τοῦ Διατάγματος τῆς ἐκπτώσεως ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ ἐν ταῖς νέαις χώραις ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας διὰ περιωρισμένην χρονικὴν διάρκειαν παραχωρηθέντα μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα, ἄτινα, λήγοντος τοῦ χρόνου τῆς παραχωρήσεως, διατίθενται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῶν νόμων περὶ δημοσίων Μεταλλείων καὶ Λατομείων. Οἱ τέως παραχωρησιοῦχοι καὶ οἱ λαβόντες ἤδη ἄδειαν ἐρεύνης, δικαιοῦνται προτιμήσεως κατὰ τὴν διάθεσίν των, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὅτι ἐνήργησαν δαπάνας εἰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἐρεύνας ὑπερβαινούσας τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν προσφέροντες 5 ο/ο ὀλιγώτερον τῆς τελευταίας προσφορᾶς ἄλλου.

Ἄρθρον 2.

Ἐφεξῆς πᾶσα κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ἐπιδιδομένη πρὸς τὸν Νομάρχην ἀρχικὴ αἴτησις περὶ ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς, νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου δημοσίου ταμείου εἰσπράξεως δραχμῶν δισχιλίων (2,000) διὰ δικαίωμα καὶ δαπάνας τοῦ δημοσίου, καταργουμένης τῆς καταβολῆς τοῦ τριακοσιοστοῦ τέλους τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας κλπ.»

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2149, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἂν ὁ ἔλεγχος τυγχάνῃ ἐφ' ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ γραφείῳ

τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ στοιχείων, τότε οὗτος διαβιβάζει τὴν πρὸς χορήγησιν ἢ μὴ τῆς ἀδείας ἔκθεσίν του εἰς τὸν Νομάρχην, ὀφείλοντα ἐντὸς μηνὸς νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ἐὰν ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐλεύθερος ὁ χῶρος καὶ δὲν ὑπάρχει τις τῶν περιπτώσεων τοῦ μεθεπομένου ἄρθρου 7. Ἂν ἤθελε κρίνει ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἀπαραίτητον τὸν ἐπιτόπιον ἔλεγχον, προβαίνει εἰς τοῦτον καλῶν τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ».

2. Τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀπὸ τοῦ ἕκτου ἐδαφίου καὶ ἑφεξῆς ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς νομαρχιακῆς ἀποφάσεως, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν περὶ ἧς ἡ ἀπόφασις αἴτησιν. ἔνστασις δὲ εἰς πάντα ἄλλον.

Καὶ ἂν μὲν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως μὴ στηριζομένης ἐπὶ προηγουμένου ἐπιτοπίου ἐλέγχου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάσσει τὴν ἐνέργειαν τοιούτου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ζητημάτων τεχνικῆς φύσεως ἀπαιτούντων ἐπιτόπιον ἔλεγχον.

Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἢ ἡ ἔνστασις στρέφηται κατὰ προηγουμένου ἐπιτοπίου ἐλέγχου ἐνεργηθέντος εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, εἴτε κατόπιν ἐφέσεως ἢ ἐνστάσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἢ ἐὰν τέλος ἡ ἔφεσις ἢ ἡ ἔνστασις ἀφορῶσι μὴ καθαρῶς τεχνικὸν ζήτημα, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ ἐπιλύει ὁριστικῶς τὰς σχετικὰς ἀμφισβητήσεις κλητευομένων τῶν ἐνδιαφερομένων 15 ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἐπὶ τῶν ἄνω περιπτώσεων μετέχει ὡς ἕκτον μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἓν μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Σώματος, ἀναπληρούμενον ὑπὸ ἑτέρου μέλους ὁμοίως πρωτεινομένου. Ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω μέλη διορίζονται ἑκάστοτε διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Τὸ Δικαστήριον δικαιοῦται πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, μαρτυρικὰς ἀποδείξεις καὶ αὐτοψίαν διενεργουμένην δι' ἑνὸς ἢ πλειόνων τῶν μελῶν του. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου εἶνε ὑποχρεωτικαὶ μὴ χωρούσης ἄλλης διοικητικῆς προσφυγῆς κατ' αὐτῶν πλὴν τῆς εἰς τὸ Σύμβουλιον Ἐπικρατείας κατὰ τὸν περὶ συστάσεως αὐτοῦ ὀργανικὸν νόμον. Μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ εἰς τακτικὰ Δικαστήρια ἐὰν ἐπετρέπετο τοιαύτη κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυρουμένου Διατάγματος. Ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ τούτου ἀπολλείεται ἡ προσφυγὴ εἰς τακτικὰ Δικαστήρια πλὴν ἐφόσον θίγονται κεκτημένα δικαιώματα κυριότητος δυνάμει ὁριστικῶν παραχωρήσεων.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδικάζονται καὶ αἱ ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις ἐκ μέρους παντὸς διεκδικοῦντος πρωτεραιότητα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως. Ἐκ τούτων εἶνε ἀπαράδεκτοι αἱ ἀφορῶσαι ἀπόφασιν προγενεστέραν τοῦ Δικαστηρίου ληφθεῖσαν κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀδείας ἐρευνῶν».

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' προστίθεται:

Αἱ ὡς ἄνω δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις καὶ ὑποβολὴ τῶν ἀποδεικτικῶν δέον ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως νὰ λάβωσι χώραν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προκηρύξεως τοῦ Νομάρχου πρὸς τοὺς αἰτοῦντας τὴν παραχώρησιν. Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται περίληψις τῆς προκηρύξεως καθορίζουσα τὰ ὅρια καὶ τὴν τοποθεσίαν ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖται τὸ μεταλλεῖον, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ὁριστικὴν παραχώρησιν, τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως, τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἀδείας ἐρεύνης, καὶ τὰ μεταλλεύματα ὧν ἐπιστοποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἡ ὕπαρξις.

Ἡ ὡς ἄνω ἀνατρεπτικὴ προθεσμία διὰ τὰς μέχρι τοῦδε καινοποιηθείσας προκηρύξεις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τέλει τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' προστίθενται αἱ ἑξῆς περίοδοι: «ἐντὸς προθεσμίας 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παραχωρητηρίου Διατάγματος ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως.

Τὰ τέλη τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν μεταγραφὴν πράξεως μεταβιβαζούσης κυριότητα ἐπὶ μεταλλείου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μεταγραφοφύλακος, ὡς καὶ τοῦ εἰδικοῦ τέλους διὰ τὰς περιφερείας τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς δισχιλίας (2000) καταργουμένης πάσης ἐναντίας διατάξεως. Παρέχεται πενταμήνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς μεταγραφὴν παραχωρητηρίων Διαταγμάτων ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει ἀνανεωθεισῶν αἰτήσεων ὑποβληθεισῶν κατ' ἄρθρον 4 παρ. β' καὶ ἑπομένως, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει νέων αἰτήσεων κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Τὰ ἤδη καταβληθέντα ὑπὲρ τὸ ὡς ἄνω θεσπιζόμενον ἀνώτατον ὅριον διὰ τέλη καὶ δικαιώματα μεταγραφῶν παραχωρητηρίων Διαταγμάτων μεταλλείων ἐκδοθέντων μετὰ τὸ 1922 ἐπιστρέφονται αἰτήσει τῶν καταβαλόντων.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1925 καὶ ἑφεξῆς ὁ στρεμματικὸς φόρος τῶν μεταλλείων ὁρίζεται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου μεταλλείου μέχρι μὲν 1000 στρεμμάτων εἰς 500 δραχμάς, ἀπὸ 1000 μέχρι 10000 στρεμμάτων εἰς 1000 δραχμάς, ἀπὸ 10000 μέχρι 20000 στρεμμάτων εἰς 2000 δραχμάς, ἄνω τῶν 20000 στρεμμάτων εἰς 3000 δραχμάς.

Διὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν δὲν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τούτου δέον δι' ἕκαστον μεταλλεῖον νὰ προσάγηται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ Τμῆμα Μεταλλείων Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους γραμματίων Δημοσίου Ταμείου δι' ἀνάλογον ποσὸν ἄνευ ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο προσκλήσεως.

Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ προπληρωθῇ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔτη.

Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες συνδικαιοῦχοι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μεταλλείου ὑπόχρεοῦνται ἀλληλεγγύως εἰς μίαν καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου φόρου τῶν καταβαλόντων τοῦτον δικαιουμένων εἰς ἀγωγὴν κατὰ τῶν συνυποχρέων, τηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1923 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως, κύρωσις ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 186 κλπ.».

Κατὰ τὰ λοιπὰ παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 καὶ 38 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2149.

Ὁ αὐτὸς στρεμματικὸς φόρος ὀφείλεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ τὰ ἀπὸ Τουρκοκρατίας κλπ. παραχωρηθέντα Μεταλλεῖα καταργουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων ἑτέρων νόμων ἰσχυόντων διὰ τὰς Νέας Χώρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ μεταλλεῖα, περὶ αὐτῶν ἰσχύουσι τὰ ἐν ταῖς εἰδικαῖς συμβάσεσιν ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ῥητῶς ὁριζόμενα.

Ἑφεξῆς ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τοῦ στρεμματικοῦ φόρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου τῆς παραχωρήσεως ἔτους.

Ἄρθρον 7.

1. Δι' ἑκάστην ἐκκρεμῆ αἴτησιν περὶ ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ὑποβληθεῖσαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δέον νὰ προσαχθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἀνατρεπτικῆς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν Μεταλλείων, ἄνευ ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο προσκλήσεως, γραμ-

ματίου Δημοσίου Ταμείου εισπράξεων δραχμῶν ἑξακοσίων (600) διὰ δαπάνην ἐλέγχου τοῦ διαγράμματος, ἄλλως ἡ αἴτησις θεωρεῖται ἀκυρος.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνωτέρω καταβολὴ δι' αἰτήσεις, δι' ἃς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προσῆχθη γραμματιον, κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων ἢ διεξιδάσθη πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην ἡ κατ' ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ἐκθέσεις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων περὶ ἐκδόσεως ἀδείας ἐρευνης ἢ ἀκυρώσεως αὐτῶν.

3. Τῆς διατάξεως τῆς 1ης παραγράφου δὲν ἐπωφελοῦνται αἱ μὴ συμμορφωθεῖσαι πρὸς τυχὸν γενομένην ἤδη προσκλησιν διὰ καταβολὴν δαπάνης ἐπιτοπίου ἐλέγχου κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΓΦΚΔ' νόμου «περὶ Μεταλλείων», ὡς τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, εἶνε ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς αἰτησεώς του καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων προσκλήσεώς του δραχμὰς 300 καὶ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦτον ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας τὴν γενομένην κατάθεσιν τῆς δαπάνης.

Ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος καταβληθῇ τὸ 600δραχμον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ αἴτησις ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, ἐφόσον ἤδη δὲν ἔχει χορηγηθῇ ὑπὲρ ἄλλου ἄδεια ἐρεύνης ἢ παραχώρησις

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ νόμου 529 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐὰν ἐξακριβωθῇ ὅτι ὑπάρχουσι χῶροι αἰτούμενοι διὰ πλειόνων αἰτήσεων ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ χωρων, ἀναγνωρίζεται συνιδιοκτησία κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αἰτήσεων.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 531 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς Νέας Χώρας» εἶνε ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων παραχωρήσεων μεταλλειων, ὀρυχείων καὶ λατομείων ἐφαρμόζονται ἐξ ὁλοκλήρου αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

Ἄρθρον 9.

Ἐφεξῆς τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων Μεταλλείων χορηγεῖται μόνον διὰ δημοπρασίας ἢ κατόπιν συμβάσεως κυρουμένης δι' εἰδικοῦ νόμου, καταργουμένης πάσης ἐν ἰσχύϊ ἐναντίας διατάξεως γενικῆς ἢ εἰδικῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν δημοπρασίας αἱ προσφοραὶ δύνανται νὰ ὁρίζωνται ἐλεύθεραι, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπ' αὐτῶν ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸν νόμον 714 εἰδικὸν Μεταλλευτικὸν Συμβούλιον.

Διὰ τὰ ἤδη διατεθέντα δημόσια μεταλλεῖα παρέχεται εἰς τοὺς ἐργολάβους δικαίωμα παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πέντε τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐργολαβείας. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὰ μισθώματα ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας δηλώσῃ τὴν περὶ παραιτήσεως πρόθεσίν του, ἐφαρμοζομένων τῶν λοιπῶν ὅρων τῆς συμβάσεως τῶν ἀφορώντων τὴν περίπτωσιν τῆς παραιτήσεως.

Εἰς τοὺς ἀποδεικνύοντας διὰ καταλλήλων ἐρευνῶν τὴν ὕπαρξιν ἀγνώστων ἐκμεταλλευσίμων κοιτασμάτων πολυτίμων μετάλλων κλπ. ἐξῃρημένων τῆς παραχωρήσεως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, παρέχονται δέκα ἑκατοστὰ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὴν λῆξιν ἢ τὴν ὁπωσδήποτε λύσιν τῆς ἐν ἰσχύϊ ἐργολαβικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων, μυλοπετρῶν καὶ γύψου Μήλου ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν λατομείων τούτων καὶ ἡ διάθεσις τῶν προϊόντων αὐτῶν κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ γενικῶν διατάξεων περὶ δημοσίων λατομείων, καταργουμένων τῶν νόμων ΓΨΙΙΙ' τοῦ 1849, ΤΛΔ' τοῦ 1869, ΑΨΙΙ τοῦ 1880, 1894, τοῦ 1920 καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸ παρόν.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναγραφὴ ἐτησίας πιστώσεως μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δι' ἔργα ἐκμεταλλεύσεως ἢ συντηρήσεως ἐθνικῶν μεταλλειων.

Τὰ ἐκτελεστέα ἔργα καθορισθήσονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις δύναται να διατάσσῃ τὴν δι' αὐτεπιστασίας ἐνέργειαν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν καὶ να ἐντέλληται τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου προκαταβολὴν ἑκαστοτε προς τοῦτο μέχρι ποσοῦ δραχμων 10,000 εἰς ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας των μεταλλειων ἢ καὶ ἄλλους διαχειριστὰς κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Τὸ αὐτὸ Διάταγμα θέλει καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς δικαιολογήσεως των γενομένων δαπανῶν διὰ προμήθειας καὶ ἐκτελεσιν ἔργων, ὡς καὶ τὰς προς τοῦτο πιστοποιήσεις.

Ἄρθρον 12.

Ἐγκρινομένων τῶν μέχρι τοῦδε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καθωρισμένων ἐργατικῶν δικαιωμάτων τῶν σμυριδωρυκτῶν Νάξου, καταβάλλεται ἐφεξῆς εἰς αὐτοὺς ἐργατικὸν δικαιωμα κατα παραλαμβανομενον σταθμὸν σμυριδος καὶ κατὰ ποιοτητας μέχρι τῶν ἐν τῷ κατωθι πινακι ἀναγραφομένων ποσων, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΔΣΒ' τοῦ 1915.

1) Ἐξαιρετικὴ ποιότης μεγάλα τεμάχια	δραχ.	41
2) Ἐξαιρετικη ποιότης μικρὰ τεμαχια	»	41
3) Πρωτη ποιότης μεγαλα τεμαχια	»	38.75
4) Πρώτη ποιότης μικρὰ τεμαχια	»	38.75
5) Δευτέρα ποιότης μεγαλα τεμαχια	»	37.25
6) Δευτέρα ποιότης μικρα τεμαχια	»	34.25
7) Σμύρις Κωξακῆς	»	24
8) Τρίτη ποιότης μεγάλα τεμάχια	»	14.
9) Θραύσματα σμύριδος	»	11

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διαταγμάτων κωδικοποιῶνται διατάξεις τῶν περὶ μεταλλείων νόμων. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων δύναται νὰ ἀλλαγῇ ἡ σειρὰ τῶν διαφόρων ἄρθρων ἢ καὶ νὰ συμπτυχθῶσιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἄρθρον διατάξεις πλειόνων τοιούτων.

Ἄρθρον 14.

Δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἑκάστοτε πάγιον ἐπίδομα διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης καὶ δαπάνην καθαριότητος καὶ θερμάνσεως τῶν γραφείων τῶν Ἐπιθεωρήσεων Μεταλλείων οὐχὶ μειζον τῶν διακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 15.

Οἱ παρὰ ταῖς ἐπιθεωρήσεσι Μεταλλείων μηχανικοὶ ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

Μηχανικὸς παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει Μεταλλείων διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως ὁ ἔχων δίπλωμα μεταλλειολόγου μηχανικοῦ ἀνωτέρας εἰδικῆς Σχολῆς καὶ διετῆ εὐδόκιμον εἰς μεταλλεῖα ὑπηρεσίαν. Δύναται νὰ προαχθῇ εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων ἢ εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως, μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 16.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς χρονολογίας ὑποβολῆς αἰτήσεώς τινος ἀνανεωθείσης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὁ γενομενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον διὰ τὸν ἔχοντα ἑτέραν συμπίπτουσαν κατὰ χῶρον αἴτησιν, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν παρέστη ὡς ἐνιστάμενος κατ' αὐτῆς κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον. Εἰς τὴν τοι-

αὐτὴν περίπτωσιν τὸ Δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀμφισβητήσεων προτεραιότητος κατὰ τὸ δεύτερον στάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 186 ὁριζομένης διαδικασίας συμφώνως τοῖς ἄρθροις 16 καὶ 17.

Ἄρθρον 17.

Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταξὺ συναιτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν μεταλλείων διαφορῶν τυγχάνει καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ μεταλλεῖον.

Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔκτακτα καὶ τακτικὰ ἔνδικα μέσα, πλὴν μόνον εἰς τὸ τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἐφεξῆς ὁ ἁμίαντος, θεωρούμενος μεταλλεύσιμα, ὑπάγεται εἰς τας περὶ μεταλλείων διατάξεις, πλὴν των κοιτασμάτων ἁμιάντου δι' ἃ ἐκτελοῦνται ἢ ἐξετελεσθησαν ἐργασιαι ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ τῶν ἐκδοθέντων προς ἐκμεταλλευσιν παρα του ἰδιοκτητου τοῦ ἐδάφους.

Τὰ κοιτάσματα τῶν στερεῶν ὑδρογονανθράκων (π. χ. ἀσβεστολίθου ἢ ψαμμιτικων σχιστων ἐμποτισμενων δι' ἀσφαλτου), παραχωροῦνται ἐφεξῆς μετὰ τῶν λοιπων μεταλλων εις τον ἔχοντα δικαίωμα προτεραιότητος κατα τας διαταξεις τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

Ἐξαιροῦνται τὰ κοιτάσματα ἐκεῖνα δι' ἃ τυχὸν ὑφίστανται εἰδικὴ σύμβασις μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σχετικὴ σύμβασις.

Ἄρθρον 19.

Ἐφεξῆς ἡ τεσσαρακονθήμερος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία διὰ τὴν προσαγωγὴν γραμματίου καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαιωμάτων, ὁρίζεται τρίμηνος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἑκάστης ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἢ ἑκάστου παραχωρητηρίου Διατάγματος μεταλλείου.

Δὲν δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι παραχωρήσεως μεταλλείου, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁριζομένου δικαιώματος οἱ καταβαλόντες τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ γνωστοποιήσαντες τὴν καταβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς διὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ παραχωρητηρίου Διατάγματος ὁριζομένης προθεσμίας τῶν ἄρθρων 17 τοῦ νόμου 186 τοῦ 1914, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπηγγέλθη ἤδη ἡ ἔκπτωσις κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ τῶν ἀπορριψασῶν ἀνανεωτικὰς αἰτήσεις μεταλλείων ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι λόγῳ μὴ τοσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 186 γραμματίου καταβολῆς παραβόλου, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται ἡ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τοῦ παραβόλου τούτου καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ σχετικοῦ γραμματίου. καὶ ἂν δὲν ἐδόθη ἀπόδειξις παραλαβῆς. καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις παραχωρήσεως τοῦ αὐτοῦ χώρου ὑπὲρ τρίτου τινός.

Ἄρθρον 20.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ', ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 2149, προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

Ἐπὶ εἰσφορᾶς δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων (κυριότης, χρῆσις, μίσθωσις κλπ.) εἰς Ἑταιρείας πάσης φύσεως τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω τέλη ὁρίζονται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντάλλαγμα τῆς εἰσφορᾶς συνίσταται εἰς μετοχὰς ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν κερδῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ ἀντάλλαγμα συνίσταται εἰς ὡρισμένην ἀποζημίωσιν ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν κερδῶν προαφαιρουμένου πρὸ πάσης ἄλλης διανομῆς κερδῶν. τὰ τέλη ὀφείλονται εἰς ἀκέραιον.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ
Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλείφεται ἐκ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. ἡ φράσις «πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐκπτώσεως». Τὸ τελευταῖον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. «δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας διὰ περιωρισμένην χρονικὴν διάρκειαν κλπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς:

«Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας παραχωρηθέντων μεταλλείων ταῦτα παραχωροῦνται (ἐφ' ὅσον δὲν κεῖνται ἐντὸς ἐθνικοποιηθέντων κατὰ τὸν νόμον 530 χώρων) εἰς τὸν πρῶτον αἰτητὴν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ΓΦΚΔ' καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν νόμων διαγραφομένην διαδικασίαν παραχωρήσεως.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου περὶ τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως λατομείων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἐφ' ὅσον τὰ ὀρυκτὰ δι' ἃ ἐξεδόθησαν αἱ ἄδειαι αὗται ὑπάγονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μεταλλείων».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. προστίθεται «τὸ Δημόσιον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ μεταλλείου ὡς ἐνυπόθηκος δανειστὴς πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεώς του πηγαζούσης ἐκ καθυστερήσεως στρεμματικῶν φόρων».

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. ἀπαλείφεται ἡ φράσις «καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ». Ἐκ τοῦ ἐδαφ. 2 παράγρ. ε' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. ἀπολείφεται ἡ φράσις «Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου εἶνε ὑπαχρεωτικαί, μὴ χωρούσης ἄλλης διοικητικῆς προσφυγῆς κατ' αὐτῶν πλὴν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας κατὰ τὸν περὶ συστάσεως αὐτοῦ ὀργανικὸν νόμον. Μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ εἰς τακτικὰ Δικαστήρια, ἐὰν ἐπετρέπετο τοιαύτη κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κυρουμένου Διατάγματος. Ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ τούτου ἀποκλείεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πλὴν ἐφ' ὅσον θίγονται κεκτημένα δικαιώματα κυριότητος δυνάμει ὁριστικῶν παραχωρήσεων».

Ἄρθρον 5.

Ὅπου ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Ν. Δ. ὁρίζεται ἔναρξις προθεσμίας ἢ ἰσχύος διατάξεως διὰ τῶν φράσεων «ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος» ἢ «ἐφεξῆς» αὕτη λογίζεται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ Ν. Δ. τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν τελευταίων παραγράφων τῶν ἄρθρων 7 καὶ 19 ἡ προθεσμία λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, ἡ δὲ αὔξησις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 5 δικαιωμάτων καὶ τελῶν εἰς δραχ. δισχιλίας ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς 23 Νοεμβρίου 1927.

Ἄρθρον 6.

Αἱ κατὰ μῆνας ἢ ἔτη προθεσμίαι τῶν μεταλλευτικῶν νόμων ὑπολογίζονται κατὰ τὸ ἰσχύον ἡμερολόγιον, ἄρχονται δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν λαμβάνει χώραν τὸ κινοῦν τὴν προθεσμίαν

γεγονὸς (ἐπίδοσις, δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κλπ.).

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν θίγονται τὰ μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος κεκριμένα.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3250 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ μεταλλείων. Διὰ πᾶσαν ὅμως παρ' ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἀπόκτησιν οἱουδήποτε δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείου κειμένου εἰς τὰς παραμεθορίους ἐπαρχίας ἀπαιτεῖται πρὸς ταῖς ἄλλαις διατυπώσεσι τῶν περὶ μεταλλείων νόμων καὶ ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑπηρεσίας Μεταλλείων.

Ἄρθρον 8.

Ἐφεξῆς αἴτησις ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἀφορῶσα χῶρον δι' ὃν ὑφίσταται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεώς της εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην ὁριστικὴ παραχώρησις ἢ ἄδεια ἐρεύνης ἢ ἁπλῆ προγενεστέρα αἴτησις εἶνε ἄκυρος. Ἐὰν δὲ ἡ σύμπτωσις τῶν χώρων εἶνε μερική, ἡ αἴτησις εἶνε ἄκυρος ὡς πρὸς τὸ συμπίπτον τμῆμα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑποβληθείσας αἰτήσεις ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συμπίπτουν κατὰ χῶρον ὁλικῶς ἢ μερικῶς μὲ ὁριστικὴν παραχώρησιν, ἄδειαν ἐρευνῶν ἢ προγενεστέραν αἴτησιν.

Ἐπίσης εἶνε ἄκυροι αἱ αἰτήσεις αἱ ἀφορῶσαι χῶρον ἀνήκοντα εἰς δημόσια μεταλλεῖα ἐφόσον ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν ἀρατικοποίησιν τῶν μεταλλείων τούτων.

Κατὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου περὶ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἢ χορηγήσεως ἀδείας ἐρευνῶν ἐπὶ μέρους μόνον τοῦ αἰτουμένου χώρου ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὁριζόμενα.

Ἐκ τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας ἀνανεωθεισῶν αἰτήσεων ὡς καὶ τῶν πρὸ τοῦ 1910 αἰτήσεων τῶν ἀνανεωθεισῶν κατ' ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὅσαι ἔχουσι κριθῇ ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων εἶνε ἄκυροι ὡς πρὸς τὸν εὑρεθέντα ὡς συμπίπτοντα κατὰ τὰ ἄνω χῶρον.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2258 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἶναι ὅτι οἱ μηχανικοὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων, προκειμένου περὶ μεταθέσεώς των εἰς θέσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, δύνανται νὰ μετατίθενται εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ μεταλλείων ἢ μηχανικοῦ μεταλλείων ἢ Διευθυντοῦ σμυριδωρυχείων ἢ διαχειριστοῦ Ναξίας Σμύριδος.

Ἄρθρον 10.

Καταργεῖται ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουλγαράκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(6)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Μαΐου 1926 «περὶ ἀμνηστείας ἀδικημάτων τινῶν».

Νόμος 3781

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 28ης Μαΐου 1926 «περὶ ἀμνηστείας ἀδικημάτων τινῶν», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ.θι 177 τῆς 1ης Ἰουνίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α'.), ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀμνηστεύονται τὰ ἀδικήματα τῆς στάσεως τὰ λαβόντα χώραν τὴν 9ην Ἀπριλίου 1926 ἐν Θεσσαλονίκῃ, καταργουμένης πάσης ἐκδοθείσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετ' ἄρσεως πασῶν τῶν ἐκ τῆς καταδίκης συνεπειῶν, καθὼς καὶ πάσης τυχὸν ἐκκρεμοῦς διώξεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Μαΐου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπόταρης, Β. Μάλλιος.

Ὁ παρὼν νόμος δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

---

(7)

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν διατελούντων ἐκτὸς ὑπηρεσίας κλπ.».

Νόμος 3785

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀκυροῦται καὶ θεωρεῖται μηδὲν παραγαγὸν ἔννομον ἀποτέλεσμα τὸ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1925 Ν. Διάταγμα «περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν διατελούντων ἐκτὸς ὑπηρεσίας κλπ.» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 178

τῆς 16 Ἰουλίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον αὕτω :

"Αρθρον 1.

Ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ ἀπὸ μακροῦ διατελοῦντες ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἢ ἀστοχήσαντες ἐν τῇ διοικήσει τῶν μονάδων ἐν αἷς ἐτοποθετήθησαν τίθενται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαινομένου κατὰ πλειοψηφίαν ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν.

"Αρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως λήγει τὴν 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη
Α. Παναγιωτόπουλος, Α. Ταβουλάρης, Α. Χατζηκυριάκος, Ι. Κούνδουρος, Φ. Μανουηλίδης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸς
Θ. Μανέτας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

Περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας.

Νόμος 3786

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Τίτλος Ι.

Σύνθεσις τῆς Γερουσίας.

"Αρθρον 1.

Ἡ Γερουσία ἀπαρτίζεται ἀπό:

Α') Ἐνενήκοντα δύο γερουσιαστάς, ἐκλεγομένους ἀμέσως ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου ΙΙ.

Β') Δέκα ἑπτὰ γερουσιαστάς, ἐκλεγομένους ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου ΙΙΙ, καὶ

Γ') Δέκα γερουσιαστάς, ἐκλεγομένους ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου IV.

Τίτλος ΙΙ.

Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ἐκλογῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γερουσιαστικῶν ἑδρῶν ἑκάστης.

"Αρθρον 2.

1. Περιφέρεια πρὸς ἐκλογὴν γερουσιαστῶν εἶναι ὁ νομός.

2. Οἱ Μουσουλμάνοι ἐκλογεῖς τῆς Θράκης ἀποτελοῦσιν ἴδιον ἐκλογικὸν σύλλογον.

3. Ἐπίσης οἱ Ἰσραηλῖται ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης ἀποτελοῦσιν ἴδιον ἐκλογικὸν σύλλογον.

4. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν § 2 καὶ 3 ἐκλογικοὶ σύλλογοι.

"Αρθρον 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστικῶν ἑδρῶν ἑκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Αὐξ. ἀριθμός	Ἐκλογικαὶ περιφέρειαι	Ἀριθμὸς γερουσιαστικῶν ἑδρῶν
1	Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	15
2	Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	3
3	Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	3
4	Εὐβοίας	2
5	Λαρίσσης	4
6	Τρικκάλων	3
7	Ἄρτης	1
8	Κερκύρας	2
9	Κεφαλληνίας	1
10	Ζακύνθου	1
11	Κυκλάδων	2
12	Ἀχαΐας καὶ Ἠλιδος	5
13	Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	3
14	Ἀρκαδίας	2
15	Μεσσηνίας	4
16	Λακωνίας	2
17	Θεσσαλονίκης	7
18	Χαλκιδικῆς	1
19	Πέλλης	1
20	Κοζάνης	2
21	Φλωρίνης	2
22	Σερρῶν	3
23	Δράμας	2
24	Καβάλλας	2
25	Ἔβρου	2
26	Ροδόπης	1
27	Ἰωαννίνων	3
28	Πρεβέζης	1
29	Λέσβου	2
30	Σάμου	1
31	Χίου	1
32	Ἡρακλείου	2
33	Λασηθίου	1
34	Ρεθύμνης	1
35	Χανίων	2
36	Ἐκλογικὸς Σύλλογος Μουσουλμάνων Θράκης	1
37	Ἐκλογικ. Σύλλογος Ἰσραηλιτῶν Θεσσαλονίκης	1
		92

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐκλογέων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἔχουσιν οἱ αὐτοὶ ἐκλογεῖς, οἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν γερουσιαστῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἐκδοθησομένου Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

1. Θεωροῦνται ἐκλεγέντες γερουσιασταὶ οἱ σχετικῶς πλειονοψηφήσαντες:

2. α') Εἰς τὰς περιφερείας τὰς ἐκλεγούσας 3 γερουσιαστὰς μία ἕδρα προσκυροῦται εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ τρίτον τοὐλάχιστον τῶν ψήφων.

β') Εἰς τὰς περιφερείας τὰς ἐκλεγούσας 4—5 γερουσιαστὰς μία ἕδρα προσκυροῦται εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ τέταρτον τοὐλάχιστον τῶν ψήφων.

γ') Εἰς τὴν περιφέρειαν τὴν ἐκλέγουσαν 7 γερουσιαστὰς προσκυροῦνται δύο μὲν ἕδραι εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ τρίτον τοὐλάχιστον τῶν ψήφων, μία δὲ εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ τέταρτον.

δ') Εἰς τὴν περιφέρειαν τὴν ἐκλέγουσαν 15 γερουσιαστὰς προσκυροῦνται πέντε ἕδραι εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ τρίτον τοὐλάχιστον τῶν ψήφων. τέσσαρες ἕδραι εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ τέταρτον τῶν ψήφων, τρεῖς ἕδραι εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ πέμπτον τῶν ψήφων, δύο ἕδραι εἰς τὴν μειονοψηφίαν ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ ἕκτον τῶν ψήφων καὶ μία ἕδρα εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὸ ἕβδομον τῶν ψήφων.

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουν κανονισθῆ τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως τῶν μετεχόντων τῆς ἐκλογῆς συνδυασμῶν ἢ ὑποψηφίων, τὰ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν μειονοψηφιῶν, καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτούμεναι λεπτομερέστεραι διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ ἐκλογικῶν περιφερειῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα πλειόνων τοῦ ἑνὸς Πρωτοδικείων ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν γερουσιαστῶν ἀφορωσῶν πράξεων εἶνε τὸ ἐδρεῦον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ.

2. Διὰ τὸν ἐκλογικὸν σύλλογον τῶν Μουσουλμάνων τῆς Θράκης ἁρμόδιον εἶνε τὸ Πρωτοδικεῖον Κομοτινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἀνανεώσεως τῶν γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης συνόδου τῆς Α' Περιόδου ἡ Γερουσία κατανέμει τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας εἰς τρεῖς σειράς, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 29—31 γερουσιαστάς. Θέλει δὲ ἐνεργηθῆ ὑπὸ τῆς Γερουσίας κλήρωσις πρὸς καθορισμὸν τῶν σειρῶν, αἵτινες δέον νὰ ἀνανεωθῶσι κατὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τριετίας

Ἄρθρον 9.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκλογῆς γερουσιαστῶν ἤθελεν ὁρισθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἡ κάλπη τῆς ἐκλογῆς βουλευτῶν προτάσσεται τῆς κάλπης τῆς ἐκλογῆς γερουσιαστῶν.

2. Οἱ φάκελλοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκλείονται τὰ ψηφοδέλτια, κατασκευάζονται ἐκ χάρτου χρώματος ὁριζομένου διὰ Διατάγματος, διαφόρου τοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν βουλευτῶν ὁρισμένου.

3. Ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν γερουσιαστῶν ἕπεται τῇ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν.

4. Ψηφοδέλτια ὑπὲρ ὑποψηφίων γερουσιαστῶν εὑρεθέντα κατὰ τὴν διαλογὴν ἐν τῇ κάλπῃ τῆς ἐκλογῆς βουλευτῶν, καὶ τἀνάπαλιν, ψηφοδέλτια ὑπὲρ ὑποψηφίων βουλευτῶν, εὑρεθέντα ἐν τῇ κάλπῃ τῆς ἐκλογῆς γερουσιαστῶν, λογίζονται ὑπὲρ τῶν ψηφιζομένων ὑποψηφίων, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων καὶ πείθεται ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ἑτέραν κάλπην ἐκ παραδρομῆς.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Δέκα ὀκτὼ γερουσιασταὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς ἀκολούθους ἐπαγγελματικὰς τάξεις διὰ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

α') Τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων (ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια).

β') Τῶν βιοτεχνῶν καὶ μικρεμπόρων (ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια).

γ') Τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν.

δ') Τῶν ἀγροτῶν (γεωργικὰ ἐπιμελητήρια).

ε') Τῶν ἐργατῶν (ἐργατικὰ ἐπιμελητήρια).

στ') Τῶν ἐπιστημόνων, τεχνικῶν, λογοτεχνῶν καὶ καλλιτεχνῶν (ἐπιμελητήρια τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν, συσταθησόμενα διὰ νόμου).

2. Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α' ὀργανώσεις ἐκλέγουσι δύο γερουσιαστάς, αἱ ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ στ' ἀνὰ τρεῖς γερουσιαστάς, ἡ ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἕνα γερουσιαστήν, αἱ ὑπὸ στοιχεῖον δ' πέντε καὶ αἱ ὑπὸ στοιχεῖον ε' τέσσαρας.

3. Ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων ἐκλεγομένων δύο γερουσιαστῶν, εἷς ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν τμημάτων, ὁ δὲ ἕτερος ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν τμημάτων αὐτῶν.

4. Οἱ ὡς ἄνω γερουσιασταὶ ἐκλέγονται διὰ τριετῆ. Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν γερουσιαστῶν ὁρισθήσονται διὰ Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Οὗτοι δέον νὰ εἶναι μέλη τῶν οἰκείων ὀργανώσεων, πολῖται Ἕλληνες, νὰ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας, νὰ μὴ διατελοῦν ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργήματι δυνάμει τελεσιδίκου βουλεύματος, νὰ μὴ κατεδικάσθησαν δι' ἀτιμωτικὴν πρᾶξιν καὶ νὰ μὴ ἐστερήθησαν τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

5. Ἕκαστος ἐκλογεὺς τῆς κατηγορίας ταύτης γερουσιαστῶν δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ τόσους ὑποψηφίους, ὅσοι εἶναι οἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργανώσεων ἐκλεκτέοι. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐκλογέων τούτων δικαιοῦται νὰ ψηφίσῃ εἰς δύο ἐκλογικοὺς συλλόγους γερουσιαστῶν. Ἀπαγορεύεται ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀνηκόντων εἰς οἱονδήποτε κόμμα τῶν ὑποψηφίων γερουσιαστῶν τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας, ὡς καὶ ἡ χρῆσις οἱουδήποτε κομματικοῦ ἐμβλήματος.

6. Δι' ἃς περιφερείας δὲν ἔχουσιν ἱδρυθῆ ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια, μετέχουσι τῆς ἐκλογῆς τῶν οἰκείων γερουσιαστῶν τὰ ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ τμήματα τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων.

7. Μέχρι τῆς συστάσεως τῶν ἐπιμελητηρίων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν ἡ ἐκλογὴ τῶν οἰκείων γερουσιαστῶν γίνεται δύο μὲν ὑπὸ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων

τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, ἑνὸς δὲ ὑπὸ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

8. Μέχρι τῆς συστάσεως ἐργατικῶν ἐπιμελητηρίων ἡ ἐκλογὴ τῶν οἰκείων γερουσιαστῶν γίνεται ὑπὸ τῶν διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁρισθησομένων ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Τὸ Διάταγμα θέλει ὁρίσει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ἑκάστης.

9. Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν εἶνε ἁρμόδιον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψηφοφορίας ἑκάστου ἐκλογικοῦ συλλόγου καὶ διὰ τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκλεγέντων γερουσιαστῶν.

10. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουν καθορισθῆ ὅλαι ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς τῶν γερουσιαστῶν τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Περὶ τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, εἰς κοινὴν συνεδρίασιν συνερχομένων, ἐκλέγονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης βουλευτικῆς περιόδου δέκα γερουσιασταί. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς.

2. Ἐκλόγιμοι γερουσιασταὶ τῆς κατηγορίας ταύτης εἶνε οἱ διατελέσαντες α') Πρωθυπουργοί, β') Ὑπουργοί, γ') Βουλευταί, δ') Γενικοὶ Διοικηταί, ε') Πρέσβεις, στ') Ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ Ναυτικοῦ, ζ') Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, Ἀρεοπαγῖται, Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν, Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Γενικοὶ Ἐπίτροποι τῆς Ἐπικρατείας παρ' αὐτῷ ἢ νομικοὶ σύμβουλοι, η') Καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων, τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ τῶν ἰσοτίμων πρὸς αὐτὰ ἀνωτάτων σχολῶν, θ') Γενικοὶ Διευθυνταὶ ἢ Διευθυνταὶ Ὑπουργείων καὶ ι') οἱ ἔχοντες τὸ ἐθνικὸν ἀριστεῖον τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν.

3. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ ψηφοδελτίων, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιλαμβάνει τόσα ὀνόματα ὑποψηφίων, ὅσοι εἶναι οἱ ἐκλεκτέοι γερουσιασταί. Θεωροῦνται δὲ ἐκλεγέντες γερουσιασταὶ οἱ σχετικῶς πλειοψηφήσαντες.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τίτλων II καὶ III ἐκλογαὶ γερουσιαστῶν διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ἐντὸς τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, αἵτινες προηγοῦνται τῆς λήξεως τῆς οἰκείας ὡριστίας.

2. Τὸ Διάταγμα δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁριζομένης διὰ τὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἀξίωμα τῶν γερουσιαστῶν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων κατηγοριῶν διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν νέων ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 14.

Ὁ νόμος ΓΨΝΕ' τῆς 9 Δεκεμβρίου 1911 «περὶ ἐξελέγξεως καὶ ἐνδικάσεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν» ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τίτλων II καὶ IV ἐκλογὰς γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Γερουσιαστής, ἐκλεγεὶς βουλευτής, ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΨΝΕ' τῆς 9 Δεκεμβρίου 1911 προθεσμίας, νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ γερουσιαστικοῦ καὶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἐν παραλείψει τοιαύτης δηλώσεως θεωρεῖται ὡς ἀποποιηθεὶς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

2. Γερουσιαστής, ἐκλεγεὶς βουλευτής, ἐὰν πρὸ ἢ διαρκούσης τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 προθεσμίας, ἤθελεν ἀσκήσει καθήκοντα βουλευτοῦ, θεωρεῖται ὡς ἀποδεχθεὶς ὁριστικῶς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα καὶ ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ γερουσιαστικοῦ ἀξιώματος.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Προσωρινὰ διατάξεις

Ἄρθρον 16.

Μέχρι τῆς ψηφίσεως παρὰ τῆς Γερουσίας τοῦ ὁριστικοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς αἱ ἐσωτερικαὶ ὑπηρεσίαι της δύνανται νὰ διεξάγωνται δι' ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, ἀποσπωμένων παρὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἢ ὑπαλλήλων Ὑπουργείων, ἀποσπωμένων τῇ αἰτήσει μὲν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας εἰς Σῶμα, τοῦ Προέδρου δὲ τῆς Γερουσίας μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ ὁριστικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς.

ΤΙΤΛΟΣ VII.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουσι καθορισθῆ αἱ τυχὸν ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομερέστεραι διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τ ὰ Μ έ λ η

Α. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Χρηστομάνος, Ι. Καννάβος, Ε. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Μανέτας, Λ. Δοξιάδης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(9)

Περὶ ἀποσπάσεως τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας καὶ προσκολλήσεως αὐτῆς εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Νόμος 3787

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐπαρχία Κυθήρων ἀποσπᾶται τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, καὶ προσκολλᾶται εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Δικαστικῶς δὲ θὰ ὑπάγηται ἐφεξῆς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς.

Ἡ περὶ δικαστικῆς ὑπαγωγῆς τῆς νήσου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς διάταξις τεθήσεται εἰς ἰσχὺν διὰ Διατάγματος, δι' οὗ θὰ ρυθμισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐκκρεμῶν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Γυθείου ὑποθέσεων εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν **Κ. Ζαβιτσιάνος**

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης **Π. Πετρίδης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(10)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 27)1)1927 Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 4)4)1924 περὶ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Διευθύνσεως τῶν τελωνείων καὶ τελων. περιφερείας Πειραιῶς κλπ. καὶ καθορισμοῦ προσωπικοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει, 1) τὸν νόμον 928 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας», 2) τὸ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1919 Ν. Διάταγμα, κυρωθὲν διὰ τοῦ νόμου 1902 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1595 περὶ τελωνοφυλακῆς», 3) τὰ ἀρθρ. 2 καὶ 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 14ης Μαρτίου 1923, «περὶ καταργήσεως θέσεων Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας κλπ.» καὶ 4) τὸ ἀπὸ 25ης Φεβρουαρίου 1924 Β. Διάταγμα «περὶ διαιρέσεως τοῦ τελωνείου Πειραιῶς εἰς εἰδικὰ τελωνεῖα», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν τελωνείων Πειραιῶς καθορίζεται ὡς ἑξῆς·

Εἷς Διευθυντής.
Πέντε τελῶναι α' τάξεως.
Δύο ἐπιστάται διαμετακομίσεως ἐπὶ βαθμῷ τελώνου α' τάξεως.
Δύο ταμίαι α' τάξεως.
Τρεῖς γραμματεῖς Διευθύνσεως.
Πεντήκοντα τρεῖς ἐλεγκταὶ α' τάξεως.
Ἓξ γραμματεῖς α' τάξεως.
Πέντε ταμίαι γ' τάξεως.
Δύο γραμματεῖς ταμείων α' τάξεως.
Δέκα τέσσαρες ἐλεγκταὶ β' τάξεως.
Δέκα ὀκτὼ γραμματεῖς β' τάξεως.
Τέσσαρες γραμματεῖς ταμείων β' τάξεως.
Τεσσαράκοντα πέντε ὑπελεγκταί.
Πεντήκοντα ἐννέα γραμματεῖς γ' τάξεως.
Πεντήκοντα τρεῖς ἀποθηκάριοι.
Τέσσαρες δακτυλογράφοι.
Τρεῖς ἐρευνήτριαι.
Ἑπτὰ κληνῆρες.
Δέκα ἑξηκοντάρχαι.
Τριάκοντα ἑπτὰ δεκάρχαι.
Ἑκατὸν ἑπτὰ τελωνοφύλακες.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν κατανέμεται καὶ τοποθετεῖται εἰς τὴν Διεύθυνσιν καὶ τὰ τελωνεῖα Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τελωνείων Πειραιῶς.

Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης δύναται οὗτος νὰ τοποθετῇ τοὺς ὑπαλλήλους εἰς ἀντιστοίχους κατὰ βαθμὸν θέσεις ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὀνομασίας. Αἱ τοιαῦτα εἴδους ὅμως προσωρινοὶ τοποθετήσεις, δὲν δύνανται νὰ παραταθῶσι πέραν τοῦ μηνός, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Μαρῆς

(11)

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ὀκταώρου εἰς τὰ ἀλαντοποιεῖα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΨΛΔ' (3934) «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ ὡρῶν ἐργασίας», τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2269 «περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμβάσεως τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς ἐργασίας τῆς Οὐασιγκτῶνος, περὶ περιορισμοῦ τῶν ὡρῶν ἐργασίας ἐν ταῖς βιομηχανικαῖς ἐπιχειρήσεσιν εἰς ὀκτὼ κα0' ἡμέραν καὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ κα0' ἑβδομάδα» καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὧραι ἐργασίας τῶν ἐν τοῖς ἀλαντοποιείοις ἐργαζομένων δὲν ἐπιτρέπεται, ὅπως ὑπερβαίνουν τὰς ὀκτὼ ὥρας καθ' ἑκά-

στην καὶ τὰς τεσσαράκοντα ὀκτὼ καθ' ἑβδομάδα.

Αἱ ὧραι αὗται θεωροῦνται πραγματικαί, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν διακοπῶν ἢ διαλειμμάτων ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ἕκαστον ἁλαντοποιεῖον ἀναρτᾶται πίναξ, ἐν ᾧ ἀναγράγονται αἱ ὧραι ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας καὶ αἱ διακοπαὶ ἢ τὰ διαλείμματα αὐτῆς.

Ὅσάκις γίνεται ἡ ἐργασία διὰ δύο ἐναλλασσομένων ὁμάδων αἱ ὧραι ἐργασίας ἑκάστης ὁμάδος δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀνώτατον χρονικὸν ὅριον ἐργασίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ ἀναρτᾶται ἰδιαίτερος πίναξ, ἐν ᾧ ἀναγράφονται :

α') Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ἐργατῶν ἑκάστης ὁμάδος καὶ

β') Αἱ ὧραι ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας ἑκάστης ὁμάδος ὡς καὶ τὰ χρονικὰ ὅρια τῶν διακοπῶν.

Οἱ πίνακες οὗτοι θεωροῦνται καὶ ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπόπτου Ἐργασίας ἢ ἐλλείψει τοιούτου παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ὑπέρβασις τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου ἐργασίας ἐπιτρέπεται εἰς περίπτωσιν δυστυχήματος ἐπελθόντος ἢ ἐπικειμένου ἢ εἰς περίπτωσιν ἐπειγούσης ἐργασίας ἐντελεσθησομένης διὰ μηχανῶν ἢ ἐργαλείων ἢ εἰς περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας, μόνον ὅμως καθ' ὃ μέτρον ἀναγκαιοῖ τοῦτο, ἵνα ἀποτραπῇ σοβαρὰ βλάβη εἰς τὴν τακτικὴν πορείαν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται, ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς συσσωρεύσεως ἐργασίας, ὑπέρβασις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου ἐργασίας ἐπὶ δύο τὸ πολὺ ὥρας καθ' ἑκάστην καὶ δώδεκα καθ' ἑβδομάδα, κατόπιν ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπόπτου Ἐργασίας, ἢ ἐλλείψει τοιούτου τοῦ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπέρβασις δύναται νὰ ἐπιτρέπεται μέχρι 4 μηνῶν κατ' ἔτος.

3. Τὸ διὰ τὰς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον προσθέτους ὥρας ἀναλογοῦν ἡμερομίσθιον καταβάλλεται ηὐξημένον τοὐλάχιστον κατὰ 25 ο/ο ἐν σχέσει πρὸς τὸ κανονικὸν τοιοῦτον.

4. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον χορηγούμεναι ἄδειαι ὑπερβάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου ἐργασίας ἀναφέρουν ρητῶς τὰς ἡμέρας ἐνάρξεως καὶ λήξεως αὐτῶν, τὰς ὥρας ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἐργασίας κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ὑπερβάσεως καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ κανονικοῦ ἡμερομισθίου.

Αἱ ἄδειαι αὗται ἀναγράφονται εἰς εἰδικὸν βιβλίον καὶ κοινοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας καὶ τῆς ἁρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. (Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοιν. Προνοίας).

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσώπων, δι' ἃ διὰ νόμου ἢ συμφωνίας ἔχουν ὁρισθῇ βραχύτερος χρόνος ἐργασίας καὶ μακρότεραι διακοπαί, εἴτε ἐν γένει εἴτε δι' ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ὡς καὶ ἐπὶ προσώπων κατεχόντων θέσιν ἐποπτείας ἢ διευθύνσεως ἢ θέσιν ἐμπιστευτικήν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ νόμου ΓΨΛΔ' «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ ὡρῶν ἐργασίας», ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 6 τοῦ νόμου 2193 καὶ 1 τοῦ νόμου 2943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Π. Βουρλούμης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.